

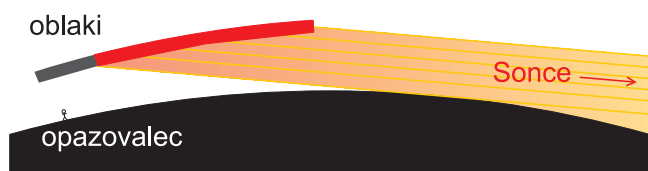
Senca zahoda

ALEŠ MOHORIČ

→ Kak večer nam zahajajoče Sonce priredi še posebej barvit spektakel na nebu in obsije oblake z odtenki oranžne in rdeče, kakor kaže slika na naslovnici. Kako se to zgodi?

Na hitro razmere pojasnimo s skico na sliki 1. Nebo nad opazovalcem proti zahodu pokriva plast oblakov. Plast se zaključi blizu obzorja, tako da jo lahko od spodaj obsijejo sončni žarki. Žarki prihajajo od Sonca, ki je že zašlo. Sončna svetloba se obarva rdeče, ker svetloba potuje skozi debelo plast atmosfere, dosti debelejšo kot ob poldnevu, ko žarki vpadajo skoraj navpično. O barvitim zahodu lahko več preberete v opisu naslovnice v [1].

SLIKA 1.

V primeru, da žarkom pot zapre gora, hrib ali drug oblak, nastane za oviro senca in del oblakov ostane temen. To pojasni skica na sliki 2.

SLIKA 2.

Nekaj več o lastnostih sence lahko preberete v starem Preseku [2]. Zdaj lažje prepoznamo lastnosti fotografije na naslovnici. Z nekaj domišljije prepoznamo tudi senco, ki jo meče na oblake hrib z oblačno kapo, ki je sredi fotografije. Senca je posebej označena na sliki 3.

SLIKA 3.

Senca ima obliko razprte pahljače. To ni posledica oblike hriba ali oblaka, ampak perspektive. Senco bližje vrha fotografije opazujemo na manjši razdalji, kot senco blizu hriba. O perspektivi je več napisanega v [3].

Literatura

- [1] naslovnica, Presek 43 (2015/2016) 5.
- [2] A. Mohorič, *Senca*, Presek 40 (2012/2013) 1, str. 31.
- [3] A. Mohorič, *Perspektiva*, Presek 40 (2012/2013) 3, 30–31.

× × ×